

Toespraak bij het afscheid van algemeen directeur Hans Brouwer,
donderdag 24 september 2009

Beste Hans,

De muren van het Huis der Provincie zijn in 1954 gebouwd door Brouwer en Vegter. De organisatie binnen die muren is in 2008 gebouwd door Hans, Brouwer en Vechter, de man van wie we vandaag afscheid nemen.

Hans, je kwam binnen als lid van het hoogste politieke orgaan in dit Huis, jawel Provinciale Staten. En vertrekt als hoogste ambtenaar, algemeen directeur en secretaris, het hoogste ambtelijke orgaan.

Je kwam in Schiller hemd vol Sturm und Drang en vertrekt met bril en bezonken rood.

Dames en heren,

Steeds vaker zag je Hans Brouwer tweedelig. Zijn pakkans steeg aanzienlijk in al die jaren, maar het gevecht met het boord bleef. Moet het dicht of toch maar niet. Brouwer en het witte boord werden geen dikke vriendjes. Maar wie vandaag de uitnodiging voor dit afscheid ziet zou kunnen denken dat de ideologische veren nu echt zijn afgeschud.

Open of dicht, kenmerk van Hans werd het dualisme ook wel bipolariteit genoemd.

Hans Brouwer was nooit één, maar altijd meer:

Hij was secretaris van het college van GS en algemeen directeur

Hij was directeur en griffier.

Hij was dienaar en boegbeeld.

Hij was voorgrond en horizon.

Hij was grijs en tegelijk full colour.

Dat is niet gemakkelijk, maar hij slaagde daarin met de vlag in top en waaierende wimpels. Bij Hans was het nooit of-of, maar altijd en-en.

Hij kende dat van huis uit. Ooit bezocht hij het Bogerman College in Sneek, een massale middelbare school vernoemd naar de man die tijdens het concilie van Dordt beroemd werd door twee woorden. Ite Ite, zei Bogerman, meer niet, en in dat Ite Ite schuilt ook weer dat dualisme.

In het Latijn betekent het namelijk 'Ga weg',
in het Fries betekent het: 'Ik wil eten'. Dezelfde woorden met twee volstrekt verschillende betekenissen. Als je vroeg in je leven went aan zoiets, dan gaat dualisme in je aderen zitten. Dat gebeurde bij jou Hans, denk ik.

Je begon als Statenlid en werkte daarna als ambtenaar bij welzijn, economische zaken en bij milieu en water. Je werkte met velen en ook met de tijd. Naar verluidt legde je lastige dossiers graag een tijdje op de vensterbank of op de verwarming, om vervolgens de

natuurlijke loop der dingen af te wachten. En inderdaad, menige keer ging de tijd aan de slag en loste het dossier voor je op.

Is dit geluk of wijsheid?

Of je ook zo met lastige medewerkers (of de Ondernemingsraad) omsprong, vertelt de legende overigens niet.

Hans Brouwer kluste ook buiten de deur. Je was bijvoorbeeld betrokken bij de opbouw van het Knooppunt Arnhem- Nijmegen. Je stond aan de wieg van de opbouw van die organisatie, deed dat mogelijk te goed, en gaf twee jaar terug aan, dat je nog eens een organisatie wilde opbouwen. Deze keer de provinciale.

Je wilde de Gelderse organisatie kantelen. Met dat kantelen had je ervaring opgedaan toen je op een klein huurbrommertje door Griekenland toerde, en die stunt wilde je herhalen. Wat bezielt die man, heb ik me nog afgevraagd. Je zou op een fluwelen kussentje je pensioen kunnen halen, zonder soesa of gedoe.

Maar Brouwer de Vechter wilde een laatste kamp. Als een paard dat de stal ruikt zette je nog één keer aan voor een sprintje. Je praatte, je vocht en je zorgde ervoor dat onze organisatie spic en span werd, weer bij de tijd was. De provincie Gelderland werkt nu integraal en kan er weer jaren tegen. Rust nu maar even uit, denk ik dan.

We zijn nu op zoek naar een nieuwe directeur. Wie de profielschets bestudeert zou kunnen denken dat we een schaap zoeken met vier poten plus een buitenbeen. Wie de schets fileert komt uit bij dualisme en bipolariteit. Gezocht wordt naar iemand die de vaardigheid heeft om weinig op te vallen, zich weg te cijferen en te dienen.

Maar die ook, gelijk een generaal, naar voren kan treden als het veelkleurig boegbeeld van een grote professionele organisatie. Dat is dus precies de rol die jij met zo veel succes hebt gespeeld in de afgelopen jaren.

Ik wil je hartelijk bedanken voor alles wat je in al die verschillende rollen voor Gelderland hebt gedaan en betekend. Als statenlid, als ambtenaar, als griffier van Provinciale Staten, als secretaris van het college van GS, en als Algemeen Directeur. Je hebt in het Gelderse een onuitwisbare indruk achtergelaten.

Je hebt een prachtige carrière achter je en nog een leven voor je. Je hoeft niet meer te pendelen tussen Utrecht en Gelderland. Je kunt je tijd nu naar eigen inzicht invullen. Maak wat van de nieuwe tijden die nu aanbreken, samen met Annie en met iedereen die je lief en dierbaar is.

Blijf vooral jezelf: een B®ouwer en een Vechter!

Clemens Cornielje

Commissaris van de Koningin in de provincie Gelderland

22 september 2009